

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Iudiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos &
Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

4. Concordia coniugij vinculum & fructus.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45686

copioſius valeas abundare. Inueni ergo viam, qua hoc fieri poteris, ſi conſentis. Eſt in ciuitate iſta vir diues & potens valde, qui te, vt veri mihi dixit, cum tuum infortunium deplorarem, ſuper omnia diligens concupiſcit. Cum iſto quidem habebis, quicquid corpori placere poterit, vel decere. Cui iuuenula: Bonum, inquit, virum, & meliorem me habeo: diuitias autem cum peccato augere non cupio. Cui vetula, quaſi blando vultu congratulans, & hinc, inquit, magis te diligo, chariſſima. Hac diſens abiit, & poſt triduum reuerſa diſſiſit. Veni mecum, chariſſima, & Eccleſiam pariter glorioſa Virginiſi viſitemus. Nihil ergo mali ſuſpicata ſimplex iuuenula, parat illi, & cum eadem vadit. At ubi ante portam diuitis tranſeunt, vt præordinauerat veſula, iuuenula rapitur, & protrahitur in conclauem. Anguſtiata ergo iuuenula, & eminus ad aures vetula, ſe inclinans tibi, inquit, hac nocte, contigit iuxta conſuetudinem ſeminarum. Nunc ad horam libera me, cognata dulciſſima, &, fide data, ſpondeo cras redire. Annuit vetula, conſentit & diues. Hinc ergo iuuenula domum rediens, quid fiat, excogitat. Preparat itaq; de vicinia tres fortes & validas feminas, & eas cum ſcopis clam in thalamo collocauit. Quaſi autem vellet cultioribus veſtibus indui venientem veſulam, velut ad ſuum conſilium introducit. Firmato igitur oſtium concurrunt feminæ, & nudatam veſtibus percutiant ſcopis miſeram, uſque ad ſanguinis effuſionem. Nec ceſſant à verberibus, donec, eluctato conamine, vetula oſtium exiliuit, & nuda penitus per plateas auſugit. Mirantibus cunctis, quid factum ſit; audiunt, & conſtantem in caſtitate iuuenulam, per totam nimirum ciuitatem, extollunt, pluſq; lucrata eſt in honore, & gloria bona fama, quam fuiſſet in omnibus copijs diuitis adeptura. Merito, nam & caſta, & fidelis, & viri, quàm auri amantior femina, vt ſe fortem oſtenderet, manu rem geſſit. Quin & ingenio uſa eſt. Quia nulla re apriùs, quàm ſuſtuario, eiicitur hoc genus demoniorum.

IV.

Dixi de fide & caſtitate coniugum, nunc etiam, de eorum concordia eſt memorandum, ſiue qua coniugium eſt Purgatorium, aut quædam Inferni imago. Admirandæ innocentie & patientie Virgo Lyduina, matrimonio iunctis ad ſe venientibus dicere ſolebat: *Sacrum coniugium, dilectiſſimi,*

Eccc

lectiſſimi,

F. Ioan. Brugeman, in vit.
S Lyduinæ
l. 2. c. 4.
Sur. 14. April.

lectiſſimi, iniuſtis : debetis non ſolum corpore, ſed etiam animi ſerua-
re inuicem fidem ; itaq; pacem ſectamini, vt Deus pacis ſit vobiſcum.
Mulier quadam filiam ſuam cuidam collocauit ; & poſt nuptias,
gloriabunda expoſuit Lyduuina conditiones generi ſui. At Virgo S.
Non magnopere, inquit, penſanda ſunt, pulchritudo, natalium ſplen-
dor, dignitas, & cognatorum turba ; potius ſpectanda virtus, morum
disciplina, prudentia, timor Dei, quibus modis parta opes ; quo iure
teneantur. Prædixit etiam ei, filiam eius multa paſſuram, non ta-
men defuturum illi diuinum auxilium. Quod quidem ita euenit.
Fuit enim ſterilis, & afflicta eſt morbis, multisq; caſtigata flagellis ;
ſed, orante pro ea Lyduuina, feliciter migravit ex hac vita. Hæc
omnia aduerſa, facilius à duobus feruntur, ſi onus vnà ferant,
aut alternatim ferant, vt Hercules & Atlas orbem. Plus pon-
deris trahunt duo boues ſub vno iugo. Malè trahitur curruſ
vno equo ad orientem, altero ad occidentem nitente. Si duo ex
vobis conſenſerint ſuper terram, ait Dominus, de omni re, quam-
cunque petierint, fiet illis à Patre meo, qui in caelis eſt. Hinc & con-
iuges ſi conſpirent, florent. Vt autem conſpirent ipſo coniu-
gij vinculo incitantur. Apparuit hæc concordia in primis pa-
rentibus, qui vtinam ſaltem in pomi eſu diſcordes fuiſſent !
Apparuit in Noë & vxore cum in Arcam ſequentem. Apparuit in
Abraham & Sara ; in Iſaac & Rebecca ; in plurimis vtriuſque
Teſtamenti coniugibus. Apparuit in Macrino, qui cum vxore
xxxix. annis, ſine iurgio, ſine offenſa vixit. Scilicet, *Quam*
maxima exiſtit ſalus, Quam vxor cum viro non diſſidet, vt Euripi-
des ait. Et, apud Homerum, *Nihil hoc potius & melius, Quam*
quam concordēs animis domum habitant Vir & vxor, multi dolores
inimicis, Gaudia autem amicis. Nec gaudet magis Orcus, quam
diſcordijs. Hinc poſtquam diu multumq; laborauit aliquan-
do Alæſtor, vt inter vnanimis duos coniuges diſſidium excita-
ret, operâ omni perditâ, ſibi fidelem anum inſtigauit, vt illa
ſuam induſtriam exereret. Audientem dicto habuit. Addixit,
ſi par nouorum calceorum, præmij loco, promitteret cæco-
dæmon. Promiſit. Tum Megæra nunc viro, nunc vxori va-
ria mentiens, ac ſuſpicionem ſuper ſuſpicionem ingerens, intra
breue tempus effecit, vt, poſt tam diuturnam pacem atque
concor-

Matth. 18. 19.

Plin. l. 7. ep.
ad Geminiũ,
Euripid. in
Medea.
Hom. lib. 6.
Odyſſ.

concordiam, non solum illis male conueniret, sed etiam ut quotidiana inter eos bella & pugnae existerent, viro rem fustibus, muliere clauibus agente, quibus, non jam ciuitas & arcas, sed mariti caput aperiret, sanguinique viam faceret, per multas ianuas profilianti. Conspecto hoc victoriae signo, ut pactis staret Stygius praedo, iussit anum ad riuum exire, ibi ex altera parte stanti, par calceorum ipse in aduersa ripa consistens, e pertica longa suspensum dicitur porrexisse, cum dicto, se ad eam propius accedere non esse ausum, eo quod profus videret, illam omnibus daemionibus esse nequiores, plusque posse efficere mali, ad matrimonia disturbanda, quam ipse, quantumuis veteranus artifex malorum. E quo seu vero facto, seu ficto apologo liquet, quanti faciat concordiam coniugum, qui eorum discordiam tanti emit.

Ad concordiam, inter coniuges, stabiliendam valde necessaria est eadem religio. Non enim in rebus humanis diu consentiunt, qui dissentiunt in diuinis. Parit ergo religionis concordia concordiam animorum. Sed vicissim etiam ipsa concordia coniugum parere potest concordiam religionis, & saepe peperit. Qua de causa scribit Apostolus: *Si quis frater uxorem habet infidelem, & hac consentit habitare cum illo, non dimittat illam. Et si qua mulier fidelis habet virum infidelem, & hic consentit habitare cum illa, non dimittat virum: sanctificatus est enim vir infidelis per mulierem fidelem, & sanctificata est mulier infidelis per virum fidelem.* Etsi enim Christus fideli permiserit tori diuortium; quia tamen id non statuit, sed permisit Apostolis & Ecclesiae, pro varitate temporum, aliquid certi statuere, idcirco ait Paulus: *Ego dico, non Dominus,* & consulo, ut fidelis infidelem non dimittat, si quidem coniunx consentit, scilicet sine fidei, & Creatoris contumelia cohabitare. Sic enim & prolis, & coniugis saluti prodest. Quare, S. Pauli tempore *Infidelitas*, nec fuit impedimentum dirimens matrimonium cum fideli contractum, nec impediens contrahendum, si fideli non erat periculum peruersionis. Nunc vero consuetudine in Ecclesia inductum est, ut non haeresis, sed alia infidelitas & impediatur matrimonium contrahendum, & dirimat cum fideli

Eccc 2

contra-

V.

1. Cor. 7. 12.

Vide Thom. Sanchez. tom. 2. de matrim. disp. 73. n. 7. Henr. lib. 1. de Matrim. c. 8.